

Kollel Yom Rishon

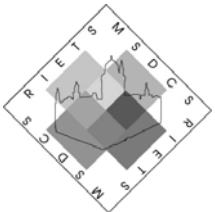
Muktzeh on Shabbos; what to do if you already picked up a Davar Muktzeh

- 1) Gemara Shabbos 43a
- 2) Tosfos Beitza 3b D”H Aval
- 3) Shulchan Aruch Orach Chaim 308:3
 - a. Magen Avraham 7
- 4) Shulchan Aruch Orach Chaim 266:12 and the Ramah
[a. Beur HaGra D”H VeMi]
- 5) Shulchan Aruch Yoreh Deah 266:2 and the Ramah
[a. Beur HaGra 3 “VeGam...”]
- 6) Shulchan Aruch Orach Chaim 263:10
- 7) Rambam Hilchos Shabbos 26:16

Rabbi Yaakov Werblowsky

Sunday, January 23, 2005

www.kollelyomrishon.org

*A Project of the Max Stern Division of Communal Services
The Rabbi Isaac Elchanan Theological Seminary
An Affiliate of Yeshiva University*

1) תלמוד בבלי מסכת שבת דף מג עמוד א

אמר רבי יצחק: כשם שאין נותנין כלי תחת תרנגולת לקבל ביצתה - כך אין כופין עליה כלי בשביל שלא תשבר. קסבר: אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. מיתיבי כל הני תיובתא, ושני: בצריך למקומו

רש"י

בצריך למקומו - להשתמש במקום הכלי, ומתוך שיכול ליטלו לצורך מקומו - מוליכו למקום שירצה.

2) תוספות מסכת ביצה דף ג עמוד ב

אבל כופה עליה כלי - פירש רש"י דמהך ברייתא פריך התם לר' יצחק דאמר דאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל והוא תירץ בצריך למקומו ומכאן פוסקין דהא דק"ל דדבר שמלאכתו לאיסור אסור אינו אלא דזקא שאינו לצורך גופו או לצורך מקומו אבל לצורך גופו או לצורך מקומו שרי ואם התחיל לטלטלו בשביל שצריך לגופו או למקומו מותר להוליכו אפילו בחדרו אם ירצה דהא חזינא הכא דהואיל וצריך למקומו או לגוף הכלי כופהו על הביצה.

3) שולחן ערוך אורח חיים סימן שח סעיף ג

כלי שמלאכתו לאיסור, מותר לטלטלו, (ואם נשתמש לאיסור בבין השמשות כגון נר שהודלק ע"ל ס"י רע"ט), בין לצורך גופו כגון קורנס של זהבים או נפחים לפצוע בו אגוזים, קורדס לחתוך בו דבילה; בין לצורך מקומו דהיינו שצריך להשתמש במקום שהכלי מונח שם, ומותר לו ליטול משם ולהניחו באיזה מקום שירצה; אבל מחמה לצל דהיינו שאינו צריך לטלטלו אלא מפני שירא שישבר או יגנב שם, אסור.

3.a) מגן אברהם אורח חיים סימן שח ס"ק ז

ולהניחו באיזו מקום - דכיון שהוא בידו רשאי לטלטלו יותר ונ"ל דאפי' שכח ונטלה בידו רשאי לטלטלו יותר ועמ"ש ס"י רס"ו ס"י"ב:

4) רמ"א אורח חיים סימן רסו סעיף יב

הגה: ומי ששכח כיסו עליו בשבת אם הוא בביתו יכול לילך עמו לחדר להתיר חגורו וליפול שם להצניעו, ואם הוא בשוק אסור להביאו לביתו רק מתיר חגורו בשוק והוא נופל, ואומר לא"י לשומרם ואם מביאו אין לחוש (אגודה מסכת ביצה ב"י סימן ש"ט). וע"ל ס"י ש"י אם הכיס תפור בבגדו מה דינו.

5) שולחן ערוך יורה דעה סימן רסו סעיף ב

מילה דוחה יום טוב ושבת, בזמנה. אבל שלא בזמנה, אינה דוחה. ואפילו בזמנה, אינה דוחה אלא המילה עצמה ופריעה ומציצה, ואפילו פירש, חוזר על ציצין המעכבין דהיינו אם נשאר מהעור עור החופה רוב גובהה של עטרה אפילו במקום אחד. ועל שאינם מעכבים, אם לא פירש, חוזר, ואם פירש, אינו חוזר. ונותנין עליה אספלנית. הגה: ומותר לטלטל האיזמל לאחר המילה להצניעו בחצר המעורב, אע"ג דאינו צריך לו עוד באותו שבת, דהא לא הוקצה בין השמשות מאחר דהיה צריך לו באותו שבת, כן נראה לי. (היתר טלטול כתוב בתא"ו נתיב א', והטעם הוא כדברי המחבר ודלא כמהר"ל).

6) שולחן ערוך אורח חיים סימן רסג סעיף י

לבה"ג, כיון שהדליק נר של שבת חל עליו שבת ונאסר במלאכה. ועל פי זה נוהגות קצת נשים שאחר שברכו והדליקו הנרות משליכות לארץ הפתילה שבידן שהדליקו בה, ואין מכבות אותה.

7) רמב"ם הלכות שבת פרק כו הלכה טז

כל שהוא ראוי למאכל בהמה וחיה ועוף המצויין מטלטלין אותו בשבת, כיצד מטלטלין את התורמוס היבש מפני שהוא מאכל לעזים אבל לא את הלח, את החצב מפני שהוא מאכל לצבאים, את החרדל מפני שהוא מאכל ליונים, את העצמות מפני שהן מאכל לכלבים, וכן כל הקליפין והגרעינין הראויין למאכל בהמה מטלטלין אותן, ושאינן ראויין אוכל את האוכל וזורקן לאחוריו ואסור לטלטלן, מטלטלין בשר תפוח מפני שהוא מאכל לחיה, ומטלטלין בשר חי בין תפל בין מליח מפני שראוי לאדם, וכן דג מליח אבל התפל אסור לטלטלו.